

over, hvorledes Summerne ved de forskjellige Ændringer i det Hele stille sig.

Finantsministeren: Jeg skal ogsaa ligeoverfor denne Sag meget uforbeholdent anerkjende, at Udvalget har bestræbt sig for at komme mig imøde; men jeg maa beklage, at forskjellige af de Ændringsforslag, som Udvalget har troet at burde stille, ere af den Besskaffenhed, at jeg ikke kan blive staaende ved dem. Jeg tør ansee det for at være en Fordring, der fra min Side er ueftergivelig, at Embedsmændene ere stillede saaledes med Hensyn til deres Contoirhold, at de ikke skulle tage af deres Gager for dermed at udfylde det manglende Contoirhold. Jeg troer, at dette ikke alene er en Billighed ligeoverfor Embedsmændene, navnlig naar deres Gager ikke ere meget rigelige, men det er ogsaa efter min Formening en Fordring, der maa fastholdes ligeoverfor det Almindeliges, ligeoverfor Tjenestens Løve; thi, foruden at et Slet besat Contoir sandsynligviis vil føre til, at Publicum bliver ringe betjent, saaledes er det, naar der er Spørgsmaal om de Embeder, hvorved man har forenet Opsynet med Kasseforvaltningen, af ikke ringe Betydning, at vedkommende Embedsmand er istand til med nogenlunde Tryk-
 hed at overlade Oppebørfserne til sin Fuldmægtig, medens han selv besørger det, der for ham skal være Hovedsagen, nemlig Opsynsforretningerne. Der er endnu en Ting, som jeg beder det ærede Thing lægge vel Mærke til, nemlig, at der selv paa de Steder, hvor Oppebørfels- og Kasseforretningerne ikke ere forenede, dog er en heel Masse Arbejde paa Goldkasserercontoirerne, hvis Udfærdigelse fordrer baade Nøiagtighed og Paalidelighed; det er Udfærdigelsen af alle Papirer, som udfærdiges gjennem Goldkasserercontoiret, og hvis rigtige og paalidelige Udførelse maa stiges i væsentlig Grad at være til Statsjensnets Løve. Jeg er altsaa ikke istand til at kunne gaae dybere ned end til det, jeg har forlangt, idet jeg ogsaa har bestræbt mig for at nedtrykke mine Fordringer saa meget som muligt for at see at komme til en Overenskomst med Udvalget. — Efter hvad den ærede Dirsdørers nylig udtalte, tør jeg antage, at den væsent-

ligste Forskjel mellem os ligger i Spørgsmaalet om, hvorvidt 2den Fuldmægtig eller 1ste Contoirist, hvad man nu vil kalde ham, skal have 300 Rd. eller 350 Rd. Jeg troer ikke, at den ærede Dirsdører har Ret, naar han mener, at man kan afgjøre dette efter et Skjøn, thi det forekommer mig, at der her foreligger en uomstødelig Kjendsgjerning, nemlig den, at de vedkommende Betjente paa de Steder, hvor jeg forlanger, at denne Løn skal opretholdes, allerede nu lønnes med 350 Rd., og ved Siden af, at man tør antage, at vedkommende Embedsmand ikke let vil give mere ud til sit Contoirhold, end han er nødt til, er det ogsaa den billigste Priis, hvorfor man kan vente at faae en saadan Mand, som Vedkommende kan være tjent med. Jeg benægter naturligviis ikke, at man kan faae et Menneffe for 300 Rd., men jeg benægter, at et Menneffe, der er kommet til Modenhed, og saaledes maa ansees for at være tilstræffelig paalideligt og inde i Forretningerne, i Længden vil tjene for 300 Rd. paa egen Køst og Logis. Dette er en saa ringe Betaling, at man ikke kan vente, at disse Pladser ville blive besatte med paalidelige Folk, men vedkommende Embedsmand maa have Ret til at forlange, at den Løn-
 nede stilles saaledes, at han ikke hvert Aar skal skifte, og altsaa maa tage Dreng eller ganske unge Menneffer, som, naar de have lært Noget paa hans Contoir, forlade ham, saaledes at han maa begynde forfra igjen. Disse ere Grundene, hvorfor jeg ikke troer at kunne forsvare at vige bort fra de Udgifter, der for Tiden ydes, og som ere de, jeg har fastholdt i mine Forslag. — Naar jeg nærmere skal angive de Steder, hvor jeg har troet at burde fastholde mine Forslag, ere disse, aaseet fra de reent locale Forhold, for det Første Kjøbenhavn, hvor Differencen imellem Udvalget og mig kun paa to Steder dreier sig om 100 Rd., men hvor de Interesser, der varetages, ere saa betydelige, at jeg ikke troer, man med Billighed bør nægte de Contoirholdssummer, der ere opførte. Det er nemlig ved Pakhuscontoiret, man har nedsat den ene af Fuldmægtigenes Gage med 100 Rd.; men det forekommer mig, at den spredte og meget værdifulde Beholdning, som